

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Bakalářská práce

Zbyněk Pazourek

**Volný čas odsouzených mužů ve výkonu trestu
odnětí svobody**

Olomouc 2024

Vedoucí práce: Mgr. Vlado Balaban, Ph.D.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Olomouci dne podpis studenta

Poděkování

Rád bych zde poděkoval mému vedoucímu bakalářské práce panu Mgr. Vladovi Balabanovi, Ph.D. za jeho rady a čas, který mi věnoval při zpracování mé bakalářské práce. V neposlední řadě také děkuji zaměstnancům Věznice Rapotice za spolupráci a pomoc s provedením výzkumu.

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Zbyněk Pazourek
Pracoviště:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	Mgr. Vlado Balaban, Ph.D.
Rok obhajoby:	2024

Název bakalářské práce:	Volný čas odsouzených mužů ve výkonu trestu odnětí svobody
Název bakalářské práce v anglickém jazyce:	Leisure time for convicted men serving prison sentences
Anotace bakalářské práce:	Bakalářská práce se zabývá způsobem trávení volného času odsouzených ve věznici. Teoretická část je zaměřená na způsoby trávení volného času ve věznici, na organizaci vězeňské služby a výkon vězeňství. Praktická část je realizována pomocí kvantitativního dotazníku, který se věnuje výzkumu volného času odsouzených ve věznici.
Klíčová slova:	Volný čas, výkonu trestu odnětí svobody, odsouzení, věznice
Anotace bakalářské práce v angličtině:	The bachelor thesis deals with the way of spending free time of convicts in prison. The theoretical part focuses on the ways of spending leisure time in prison, the organization of the prison service and the performance of the prison system. The practical part is carried out by means of a quantitative questionnaire, which is devoted to the research of convicts' leisure time in prison.
Klíčová slova v angličtině:	Leisure time, serving a prison sentence, conviction, prison
Přílohy vázané v práci:	Příloha č. 1. Dotazník
Rozsah práce:	42 stran
Jazyk práce:	Český jazyk

Obsah

Úvod	7
1 Volný čas	8
1.1 Definice volného času.....	8
1.2 Funkce volného času.....	8
2 Výkon vězeňství	10
2.1 Specializované oddělení (SpO) pro trvale pracovní nezařaditelné.....	10
2.2 Výkon trestu a program zacházení.....	10
2.3 Příprava odsouzených na propuštění.....	12
2.4 Program „3Z“.....	13
3 Vnitřní řád pro odsouzené	15
3.1 Vycházky.....	15
3.2 Návštěvy.....	15
3.3 Duchovní služby a jejich zajišťování.....	16
4 Aktivity ve výkonu trestu odnětí svobody	18
4.1 Vzdělávací aktivity.....	18
4.2 Speciálně výchovné aktivity.....	18
4.3 Pracovní aktivity.....	19
4.4 Volnočasové aktivity estetickovýchovného charakteru.....	19
4.5 Volnočasové aktivity sportovního a tělovýchovného charakteru.....	20
5 Negativní jevy ve vězení	21
5.1 Přehled negativní jevů.....	21
5.2 Prizonizace a „druhý život“.....	22
6 Organizace vězeňské služby	26
6.1 Organizační jednotky Vězeňské služby České republiky.....	26
6.2 Úkoly Vězeňské služby.....	27
7 Praktická část	29
7.1 Cíle práce.....	29
7.2 Výzkumné otázky.....	29
7.3 Metodologie.....	29
7.4 Výsledky dotazníkového šetření.....	30
7.5 Shrnutí výsledků.....	37
Závěr	39

Seznam literatury	40
Seznam zkratk.....	42
Přílohy	43

Úvod

Za téma své bakalářské práce jsem si zvolil „Volný čas odsouzených mužů ve věznici“. Toto téma jsem vybral s ohledem na svoji dlouholetou pracovní zkušenost v tomto prostředí, konkrétně ve Věznici Rapotice. Znalost a blízkost k tomu prostředí mi umožňuje získat hlubší a autentičtější pohled na problematiku trávení volného času odsouzenými muži. Volný čas je důležitou součástí každodenního života nejen na svobodě, ale i v prostředí věznice a má významný vliv na psychický stav odsouzených, jejich resocializaci a přípravu na život po propuštění. Hlavním cílem této práce je zmapovat specifika trávení volného času odsouzenými muži v prostředí věznice.

V teoretické části práce se v první kapitole zaměřím na definici volného času. Tato část poskytne teoretický rámec pro porozumění pojmu volného času a jeho významu. Druhá kapitola bude věnována charakteristice výkonu vězeňství, včetně přípravy na propuštění a fungování specializovaných oddělení pro trvale pracovní nezařaditelné odsouzené. Dále se zde dotknu programu zacházení ve Věznici Rapotice. Ve třetí kapitole se zaměřím na vnitřní řád věznice a specifika, která ovlivňují každodenní život odsouzených. Tato kapitola poskytne přehled pravidel a nařízení, která regulují volnočasové aktivity ve věznici. V další kapitole podrobně popíšu různé volnočasové aktivity, které jsou k dispozici odsouzeným během výkonu trestu odnětí svobody. Zaměřím se na různé formy aktivit, včetně sportu, vzdělávání a výchovy. Pátá kapitola se bude věnovat negativním jevům ve vězení, jako je prizonizace a další problémové aspekty, které mohou negativně ovlivnit volnočasové aktivity odsouzených a jejich celkovou resocializaci. V poslední kapitole teoretické části si rozebereme Vězeňskou službu a její úkoly. Tato část poskytne kontext a porozumění tomu, jak je řízen vězeňský systém a jaké jsou úkoly Vězeňské služby.

V praktické části práce budou prezentovány výsledky výzkumu realizovaného pomocí dotazníků distribuovaných mezi odsouzené se souhlasem ředitele. Výsledky budou znázorněny pomocí grafů a detailně analyzovány. V závěru budou shrnuty a interpretovány hlavní zjištění z výzkumu, které nabídnou doporučení pro zlepšení současných podmínek a nabídky volnočasových aktivit ve věznicích.

1 Volný čas

1.1 Definice volného času

Holistické pojetí volného času lze považovat za nejvhodnější. Umožňuje pochopit nejen kolik času pro své záliby a zájmy lidé mají, ale i důvody a souvislosti, proč trávíš svůj volný čas určitým způsobem. Přibližuje zároveň principy, na niž je třeba stavět při získávání lidí pro aktivní trávení volného času, jehož součástí by měl být i sport. Jistě by měl být cílem pro jedince i společnost, aby jim volný čas přinášel pozitivní hodnoty. (Slepičková, 2005)

Volný čas lze v souhrnu definovat jako dobu, časový prostor, v němž jedinec nemá žádné povinnosti vůči sobě ani druhým lidem a v něm se pouze na základě svého vlastního svobodného rozhodnutí věnuje vybraným činnostem. Tyto činnosti ho baví, přináší mu radost a uspokojení a nejsou zdrojem trvalých obav či pocitu úzkosti. (Slepičková, 2005)

Volný čas můžeme definovat buď negativně nebo pozitivně. Negativní definice volného času vycházejí z vymezení volného času vůči pracovní době (mám volno od práce), zatímco pozitivní definice se pokouší vymezit volný čas na základě jeho vlastní kvality, tedy jako čas, s nímž může jedinec svobodně nakládat (mám volno pro sebe, pro svoje záliby, pro druhé atd.). (Kaplánek, 2012)

1.2 Funkce volného času

Z objektivního společenského hlediska můžeme specifikovat řadu funkcí volného času. Míra jejich zastoupení pak závisí na sociální skupině, o kterou se zajímáme a s níž je třeba pracovat. Volný čas plní řadu úkolů či funkcí, kterou lze rozdělit zhruba do 3 skupin. Jedná se o úlohu instrumentální, humanizační a zábavnou. (Slepičková, 2005)

Instrumentální funkci začala být věnována pozornost v období rozvoje kapitalismu v počátcích 19. století. Se změnou stylu řízení práce v průmyslové výrobě se ukázalo, že pokud má být dosaženo vysoké úrovně produktivity, je nutné zajistit dělníkům dostatek možností regenerovat jejich síly. Člověk měl mít možnost dostatečně si po práci odpočinout, zregenerovat své síly a upevnit si zdraví. (Slepičková, 2005)

Pod humanizační funkci lze zahrnout hlavně výchovné, vzdělávací a socializační možnosti volného času. Vzdělávání a rozvoj osobnosti stály v počátcích úvah o volném čase, jak tomu bylo již ve starém Řecku u svobodných občanů. Způsobu trávení volného času se učíme a ve volném čase se také učíme řadě dovedností a získáváme nové zkušenosti. Setkáváme

se s jinými jedinci, zařazujeme se do různých skupin, což poskytuje prostor pro socializaci, učení se normám a rolím. (Slepičková, 2005)

Třetí funkce, zábavná se úzce váže k sociálně psychologickým a psychologickým aspektům volného času. Volný čas dává prostor pro oproštění se od povinností a problémů každodenního života a povinností, dává prostor pro věnování se osobním zájmům a zálibám. Naplnění osobních přání a potřeb navozuje pocity uspokojení navozuje příjemné prožitky. (Slepičková, 2005).

2 Výkon vězeňství

2.1 Specializované oddělení (SpO) pro trvale pracovní nezařaditelné

Specializované oddělení (SpO) pro odsouzené trvale pracovní nezařaditelné je ve Věznici Rapotice zřízeno pro muže odsouzené k výkonu trestu odnětí svobody s ostrahou. Účelem SpO je diferencované zacházení s odsouzenými s ohledem na jejich věkové a zdravotní zvláštnosti. (Vězeňská služba ČR, n.d.a)

Odsouzení jsou do SpO zařazováni podle kritérií, která stanovuje § 69 zákona č. 169/1999 Sb. Cílem je umožnění handicapovaným odsouzeným výkon trestu odnětí svobody v prostředí, které nebude dále zhoršovat jejich zdravotní stav, vést odsouzené k pozitivní změně hodnotové orientace, ke smysluplnému trávení volného času a podporovat takové postoje, které odsouzenému pomohou vést řádný život po propuštění na svobodu, a v neposlední řadě také minimalizace možnosti zneužívání fyzicky i psychicky slabších odsouzených. (Vězeňská služba ČR, n.d.a)

Programy zacházení (dále PZ) jsou přizpůsobeny potřebám jednotlivých odsouzených, jsou odsouzeným průběžně ve stanovených termínech vyhodnocovány a podle potřeby, zejména z důvodu posílení pozitivních změn chování, aktualizovány. Odsouzení umístění na SpO pro trvale pracovní nezařaditelné se pravidelně účastní speciálně výchovné aktivity Komunitní setkávání v SpO. Dále podle svých potřeb a možností využívají také nabídky aktivit, které nabízí věznice. (Vězeňská služba ČR, n.d.a)

2.2 Výkon trestu a program zacházení

Ve Věznici Rapotice jsou umístění dospělí muži odsouzení k výkonu trestu odnětí svobody s ostrahou. Podle vnitřního členění jsou zde oddělení s nízkým, středním i vysokým stupněm zabezpečení. (Vězeňská služba ČR, n.d.b)

PZ je výchovný prostředek vedoucí k přijetí odpovědnosti za spáchaný trestný čin, ke snižování nebezpečí recidivy kriminálního chování a k přípravě na soběstačný život v souladu se zákonem po propuštění. Tímto je naplňován stanovený účel výkonu trestu. PZ se skládá z cílů, které jsou v jednotlivých oblastech podporovány konkrétními aktivitami v návaznosti na výstupy z komplexní zprávy. Cílem programu zacházení je příprava odsouzeného na soběstačný život v souladu se zákonem po propuštění z výkonu trestu. (Vězeňská služba ČR, n.d.b)

Vlastní realizace PZ vychází ze Zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody. Všem odsouzeným ve Věznici Rapotice v průběhu pobytu na nástupním oddělení je stanoven PZ, případně je aktualizován. PZ je stanovován po individuálních pohovorech s odbornými zaměstnanci (vychovatel nástupního oddělení, psycholog, soc. pracovník a spec. pedagog), po prostudování spisu odsouzeného a po vyhodnocení zprávy Souhrnných analýz rizik a potřeb odsouzených (SARPO). Určený PZ tedy přihlíží k individualitě každého odsouzeného a k možnostem a potřebám věznice. (Vězeňská služba ČR, n.d.b)

Ve Věznici Rapotice v současné době běží 10 druhů vzdělávacích aktivit, 13 druhů speciálně výchovných aktivit a 9 druhů zájmových aktivit. Jsou to následující aktivity:

- Aktivity PZ vzdělávací: výuka anglického jazyka, výuka německého jazyka, výuka českého jazyka (rozděleno pro cizince a ostatní), dějepis, zeměpis, základy finanční gramotnosti, základy PC, základy pravidel silničního provozu a edukace mladých dospělých odsouzených;
- Aktivity PZ speciálně výchovné: setkávání drogově závislých, poradenství drogové prevence, sociálně právní poradenství, komunitní setkávání ve výstupním oddělení, komunitní setkávání na odd. pro trvale pracovně nezařaditelné, sociálně psychologický výcvik, psychosociální poradenství, etiketa, sebeobslužné činnosti – vaření, společenské chování, diskuzní klub, program ZZZ (zastav se, zamysli se, změň se), základy viktimologie;
- Aktivity PZ zájmové: keramika, rukodělné a výtvarné techniky, zahrádkářský kroužek, kroužek sportovních her, kroužek filmového diváka, kroužek společenských her, hudební kroužek, rybářský kroužek, kondiční cvičení a nově i chov daňků. (Vězeňská služba ČR, n.d.b)

Aktivity vedou specialisté oddělení výkonu trestu, tedy odborní zaměstnanci, zejména vychovatelé, psychologové, sociální pracovníci a speciální pedagogové. Program zacházení je dále doplněn duchovní péčí, dalšími resocializačními programy, činností bezdrogové zóny, extramurálními aktivitami a další činností. Je na místě zdůraznit, že i v souvislosti s novou koncepcí vězeňství je největší pozornost věnována aktivitám pracovním. V současnosti je zaměstnáno přes tři sta odsouzených, což činí skoro 50 % stavu. (Vězeňská služba ČR, n.d.b)

Výše uvedené činnosti, resocializační programy a bezdrogová zóna jsou nedílnou součástí všeobecné standardní nabídky aktivit programu zacházení ve Věznici Rapotice, které se vzájemně propojují a doplňují. Není nadsázkou, když uvedu, že se jedná o uvádění moderních trendů v současné české penologii do praxe. Přestože tato činnost klade vysoké nároky na odborné zaměstnance Vězeňské služby České republiky (VSČR), na jejich

vzdělanost, psychickou odolnost či pracovní nasazení, jsme přesvědčeni, že je to správný způsob a směr práce s odsouzenými v systému zdejšího vězeňství. Věznice Rapotice bude i nadále ve stejném duchu pokračovat v této náročné převýchovné práci. Myslím si, že nejbližší budoucnost ukáže, že tato cesta je správná. (Vězeňská služba ČR, n.d.b)

2.3 Příprava odsouzených na propuštění

Odsouzení ve Věznici Rapotice jsou připravováni na život po propuštění zejména ve výstupních odděleních. Za spolupráce odborných zaměstnanců si odsouzení vytvářejí podmínky pro soběstačný způsob života po propuštění v souladu se zákonem. (Vězeňská služba ČR, n.d.c)

Ve věznici Rapotice jsou tři výstupní oddělení – s nízkým, středním a vysokým stupněm zabezpečení. Umístění odsouzeného do výstupního oddělení je realizováno na návrh odborných zaměstnanců po schválení ředitelem věznice. Podle platných norem jsou zde umístěováni odsouzení, kteří mají delší trest než 3 roky a přetrvávají u nich nedořešené problémy spojené s propuštěním, a ti, kterým je třeba pomáhat při vytváření příznivých podmínek pro samostatný způsob života. Cílem pobytu odsouzených na tomto oddělení je zajištění plynulého přechodu jedince z vězeňského prostředí do společnosti po dlouhodobém pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody. Ve výstupním oddělení pracuje s odsouzenými tým odborných zaměstnanců, který se jim snaží pomáhat zejména v oblasti prohlubování návyků a dovedností potřebných pro život na svobodě. (Vězeňská služba ČR, n.d.c)

Odsouzení mají na výstupním oddělení zvýhodněné podmínky ubytování – jsou umístěni maximálně po čtyřech v moderně zařízených ložnicích. Součástí vybavení je také kulturní místnost s televizorem, kuchyňka se sporákem, chladničkou a mikrovlnnou troubou s možností přípravy jednoduchých teplých i studených pokrmů. K realizaci sebeobslužných činností je dále vybaveno výstupní oddělení přístroji a pomůckami pro praní, žehlení a sušení prádla. (Vězeňská služba ČR, n.d.c)

V rámci stanoveného Programu zacházení probíhají každý týden komunitní setkávání odsouzených, zařazených do výstupního oddělení. Tato společná setkání mají za cíl řešit aktuální problémy a seznámit odsouzené s programem výstupního oddělení na další období. Snahou je vést odsouzené k samostatnosti a odpovědnosti v rozhodování a k aktivnímu podílu na dění v oddělení (např. v oblasti estetizace). (Vězeňská služba ČR, n.d.c)

Odsouzení se dále učí orientovat v jednání s úřady a institucemi, vyplňovat různé formuláře potřebné v běžném životě. Do věznice pravidelně docházejí pracovníci Probační

a mediační služby ČR (pracoviště Třebíč), Oblastní charity Třebíč, pracovníci občanského sdružení Podané ruce, sociální kurátoři magistrátů měst a městských úřadů, pracovnice Městského úřadu Náměšť nad Oslavou (zajištění platných dokladů totožnosti), pracovnice OÚ Rapotice (úřední ověřování podpisů), konzulové ambasad cizích států v ČR a další. Nově je navázána spolupráce s o.p.s. Romodrom. (Vězeňská služba ČR, n.d.c)

Pracovní činnost odsouzených je realizována prostřednictvím pracovního zařazení uvnitř či mimo věznici, brigádnické činnosti, úklidových a estetických prací pro potřeby věznice. Odsouzení se mohou zapojit do celé řady vzdělávacích, speciálně výchovných a zájmových aktivit. Ke kontaktu se životem „za zdí“ jsou realizovány společné i individuální aktivity, jako jsou např. opuštění věznice v souvislosti s Programem zacházení za přítomnosti zaměstnance věznice (návštěva Památníku Bible kralické v Kralicích nad Oslavou nebo návštěva Obecního úřadu v Náměšti nad Oslavou spojená s prohlídkou města), opuštění věznice v souvislosti s návštěvou (pouze s rodinnými příslušníky, bez přítomnosti zaměstnance věznice), případně přerušeni výkonu trestu odnětí svobody. Během přerušeni trestu mnozí z nich předběžně kontaktují budoucí zaměstnavatele a řeší otázky ubytování po propuštění. (Vězeňská služba ČR, n.d.c)

2.4 Program „3Z”

„Zastav se, zamysli se a změň se“ – to jsou hlavní myšlenky resocializačního programu, který směřuje ke změně myšlení a chování odsouzených ve vztahu k páčání trestné činnosti. Od roku 2014 je pravidelně realizován i ve Věznici Rapotice. (Vězeňská služba ČR, n.d.d)

Program „3Z“ – Zastav se, zamysli se a změň se – byl vytvořen adaptací programu „Stop, Think and Change“ londýnské probační služby v letech 2005 a 2006. Společná pracovní skupina Vězeňské služby ČR a Probační a mediační služby České republiky po úpravě manuálu anglického programu provedla jeho pilotáž ve třech věznicích a třech probačních střediscích. Po skončení projektu VS ČR zavedla program „3Z“ do penitenciární praxe. (Vězeňská služba ČR, n.d.d)

Ve Věznici Rapotice probíhá tento resocializační program pravidelně dvakrát ročně, a to v jarním a podzimním běhu. Tento program spadá do oblasti speciálně výchovných aktivit Programu zacházení. Činnost zajišťují odborní zaměstnanci oddělení výkonu trestu, kteří byli na tuto činnost speciálně vyškoleni. (Vězeňská služba ČR, n.d.d)

Hlavním cílem programu „3Z“ je vést odsouzené k vytvoření vlastního adekvátního náhledu na jejich trestnou činnost, uvědomění si a přijetí konkrétních důsledků vyplývajících

z páchání trestné činnosti. Jednotlivé body programu podněcují odsouzené ke změně myšlení a postojů vedoucích ke kriminálnímu jednání.

Odsouzení jsou motivováni k získání nových sociálních dovedností a k nekriminálnímu soběstačnému způsobu života po propuštění. (Vězeňská služba ČR, n.d.d)

3 Vnitřní řád pro odsouzené

3.1 Vycházky

Odsouzený zařazený do nízkého stupně zabezpečení ve věznici s ostrahou se pohybuje ve věznici ve vymezeném prostoru. Tento prostor je osazen tabulemi označujícími jeho hranici. Ve vyznačeném prostoru se odsouzený zařazený do nízkého stupně zabezpečení ve věznici s ostrahou pohybuje bez omezení v čase od 6:00 do 19:30 hod., vyjma doby střídání dozorců a strážní směny, navádění návštěv odsouzených, navádění odsouzených z jiných oddílů k odběru stravy a v odůvodněných případech z rozhodnutí služebního funkcionáře. Doba vycházek může být upravena podle povětrnostních podmínek (snížená viditelnost apod.) při zachování zákonných podmínek. (Interní dokumenty Věznice Rapotice, 2004)

Odsouzený zařazený do středního a vysokého stupně zabezpečení ve věznici s ostrahou vykonává vycházky podle ČRD v prostoru vymezeném příslušníkem zajišťujícím realizaci vycházek.

Ke sportování v rámci vycházek používá odsouzený výhradně vlastní sportovní oděv. Vlastní sportovní oděv mohou mít odsouzení bez kombinace s ústavním oděvem.

Sportovním oděvem určeným k realizaci vycházek se rozumí: a) kraťasy nebo 3/4 kraťasy, b) triko bez kapuce krátký nebo dlouhý rukáv, c) tepláky, funkční kalhoty, legíny, d) tepláková nebo sportovní souprava bez kapuce, e) bunda bez kapuce, f) tenisky, g) čepice. (Interní dokumenty Věznice Rapotice, 2004)

3.2 Návštěvy

V písemné žádosti o návštěvu uvede odsouzený datum plánované návštěvy, jména, příjmení a adresy osob včetně nezletilých dětí. Žádost spolu s korespondencí nebo nadepsanou obálkou předá odsouzený v dostatečném předstihu zpravidla vychovateli. V individuálních případech může být odsouzenému z výchovných nebo závažných důvodů, s přihlédnutím ke kapacitním možnostem návštěvní místnosti, povolen jiný termín konání návštěvy, než který byl předem stanoven ředitelem věznice nebo než jak jsou stanoveny standardní návštěvní dny věznice. (Interní dokumenty Věznice Rapotice, 2004)

Během návštěvy je odsouzený povinen chovat se slušně a ohleduplně k ostatním osobám. Předávání jakýchkoli věcí mezi odsouzeným a navštěvujícími bez předchozího souhlasu ředitele věznice nebo jím pověřeného zaměstnance je zakázáno. (Interní dokumenty

Věznice Rapotice, 2004)

Návštěvníci se s odsouzeným mohou přivítat a rozloučit běžným společenským způsobem. Intimní kontakt není v průběhu standardních návštěv povolen. Návštěva probíhá v souladu se zásadami slušného chování. Pohyb dětí bez dohledu a doprovodu dospělých návštěvníků v návštěvní místnosti a dalších prostorech není povolen. (Interní dokumenty Věznice Rapotice, 2004)

V průběhu standardní návštěvy je povolen osobní kontakt mezi odsouzeným a nezletilým dítětem (pochování apod.). V případě, že vznikne důvodné podezření, že je dítě využíváno jako prostředek k pronášení nepovolených věcí, je zaměstnanec věznice oprávněn kontakt přerušit. Osobní kontakt mezi odsouzeným a nezletilým dítětem není povolen v případě realizace návštěvy za dělicí přepážkou. (Interní dokumenty Věznice Rapotice, 2004)

V odůvodněných případech může být na základě žádosti odsouzeného ředitelem věznice nebo jím pověřeným zaměstnancem rozhodnuto o rozdělení návštěvy odsouzeného na více oddělených časových úseků rozvržených do kalendářního měsíce. (Interní dokumenty Věznice Rapotice, 2004)

Odsouzený, který má povolenou návštěvu (platnou povolenku k návštěvě) a v době určené k vykonání návštěvy je přemístěn na přechodnou dobu (trvajíc déle než 14 dní) do jiné věznice, má nárok na uskutečnění návštěvy v rozsahu práva uvedeného v zákoně o výkonu trestu odnětí svobody. (Interní dokumenty Věznice Rapotice, 2004)

Návštěva bez zrakové a sluchové kontroly zaměstnanců Vězeňské služby není nároková, povoluje ji na návrh odborné komise ředitel věznice. O termínu návštěvy rozhoduje VOVT. Návštěvy se může zúčastnit okruh osob vymezených v § 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. (Interní dokumenty Věznice Rapotice, 2004)

3.3 Duchovní služby a jejich zajišťování

Z církví a náboženských společností, které získaly oprávnění k výkonu zvláštních práv (duchovní služby ve věznicích) podle zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů, působí ve věznici Rapotice tyto církve a náboženská společnost:

- Církev římskokatolická,
- Křesťanské sbory,
- Náboženská společnost Svědkové Jehovovi,

- Apoštolská církev. (Vězeňská služba ČR, 2024)

Mimo výše uvedené církve a náboženskou společnost mohou na základě Dohody o duchovní službě ve věznici působit i jiné církve a náboženské společnosti. (Vězeňská služba ČR, 2024)

Církve a náboženské společnosti docházejí do věznice podle schváleného harmonogramu, který je odsouzeným k dispozici v každém oddíle. (Vězeňská služba ČR, 2024)

Odsouzený, který má zájem o rozhovor s kaplanem či poskytnutí duchovní služby, žádá písemně o setkání prostřednictvím vychovatele. Bližší informace o duchovních službách ve věznici poskytne odsouzenému po podané žádosti kaplan. (Vězeňská služba ČR, 2024)

O duchovní službu může požádat každý bez ohledu na náboženské vyznání či církevní příslušnost, i nevěřící. (Vězeňská služba ČR, 2024)

4 Aktivity ve výkonu trestu odnětí svobody

4.1 Vzdělávací aktivity

Hlavním cílem vzdělávacích aktivit je napomáhání snazšímu zařazení jedince do společnosti po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Tyto aktivity jsou zaměřeny na dokončení základního vzdělání, na vyučení nebo zaučení se v oboru. Tyto možnosti se uskutečňují na Středním odborném učilišti, učilišti a odborném učilišti Vězeňské služby ČR, které je zařazeno v síti škol České republiky. (Jůzl, 2004)

Většina vzdělávacích aktivit probíhá prostřednictvím programů zacházení, podle nabídky a možností dané věznice. Vzdělávací aktivity mohou probíhat formou kurzů, přednášek, osvětové činnosti apod. Jedná se o právní výchovu, výuku jazyků (angličtina, němčina, španělština a další), seznámení se a práce na počítači, výuka mateřského jazyka (pravopis, stylistika, základní znalost literatury české i světové), výuka matematiky, občanské nauky, historie atd. Zajišťují je buď erudovaní pracovníci věznice, přizvaní odborníci, ale také vězňové sami nebo může jít o sebevzdělávání (např. angličtina pro samouky). Nabídky vzdělávacích aktivit může být nepřehledné množství, záleží na zájmu a požadavcích odsouzených, na možnostech a iniciativě věznice (Jůzl, 2004)

4.2 Speciálně výchovné aktivity

Speciálně výchovnými aktivitami se rozumí individuální a skupinová pedagogická a psychologická péče. Patří sem různé druhy terapií, zejména arteterapie, ergoterapie a další, ale také tréninky na zvládnutí agresivity, sociálně právní poradenství, skupinové poradenství, rozhovory s psychologem nebo se speciálním pedagogem. (Jůzl, 2004)

Speciálně výchovné postupy zahrnují klasické metody speciální pedagogiky, jako jsou kompenzace a rehabilitace, dále se uplatňují prvky rodinné výchovy a pasterizační a duchovní činnosti. Zejména role duchovního, nezávislé osoby, často integrující v sobě jak kněze, tak psychologa, vychovatele, pedagoga s sociálního pracovníka nebo i rodiče, je v penitenciární praxi nezastupitelná. Postupným vytrvalým tlakem těchto aktivit může docházet ke změnám v hodnotové orientaci odsouzeného, k inhibici nežádoucích projevů chování a ke změně celkového mravního profilu. (Jůzl, 2004)

4.3 Pracovní aktivity

Osvojení si návyku pracovat patří k nejdůležitějším předpokladům pro správnou sociální adaptaci, ale také anticipaci vězňů. Proto je práce v systému zacházení s vězni po celou dobu výkonu trestu odnětí svobody jak v minulosti, tak i v současnosti, chápána jako významný prvek resocializace. Práce rozvíjí psychomotorické i manuální dovednosti jedince a vede i k utváření morálně volných vlastností (sebekázeň, houževnatost, preciznost). Práce představuje pro odsouzeného také jednu z možností, jak se vyvarovat jednotvárnému a někdy nudnému průběhu výkonu trestu. (Jůzl, 2004)

Pracovní aktivity lze rozdělit takto:

- Práce potřebné k zajištění chodu věznice ve vnitřním provozu (údržba, úklid, knihovna, prádelna, kuchyně, lůžková část ošetřovny atd.)
- Práce a zaměstnávání ve výrobních provozovnách podnikatelských subjektů.
- Práce ve středisku hospodářské činnosti provozované příslušnou činností.
- Pracovní terapie jako terapeutická aktivita odborně vedená zaměstnanci vězeňské služby, v rámci níž vykonávají pomocné práce např. v kuchyni, v zahradě, při úklidech apod. (Černá, 2012)

4.4 Volnočasové aktivity estetickovýchovného charakteru

Volnočasové aktivity tohoto charakteru naplňují všechny cíle estetické výchovy a přinášejí odsouzenému duševní i fyzické uspokojení, neboť si je zvolil sám. Podle teorie estetické výchovy půjde o stránku aktivní a o stránku receptivní. (Jůzl, 2004)

Aktivní stránka představuje aktivní podíl jedince na vytváření kulturních hodnot a estetickovýchovných aktivit: je to účast a činnosti v různých kroužcích – řezbářských, modelářských, hudebních, pěveckých, čtenářských, výtvarných, dále kroužky šití, vyšívání, drhání, pletení, práce s dřevem, kameny, kovy, kroužky chovatelské (akvariální rybičky), pěstitelské (pokojevé rostliny i venkovní), keramické, dramatické atd. Vždy záleží na vychovateli a dalších zaměstnancích, čemu sami rozumějí a dovedou, aby pak mohli účastníci aktivit usměrňovat a poradit jim nebo zapojit do vedení kroužků sami odsouzené. Z hlediska motivace je vhodné pak z jejich výtvorů pořádat výstavy a soutěže nebo jejich díly vyzdobit kulturní místnosti, chodby apod. Větší aktivizace nastávají v době svátků, především církevních

(Velikonoce, Vánoce). (Jůzl, 2004)

Receptivní stránka zahrnuje sledování televizních pořadů a videa, poslech audia, ale také živých vystoupení hudebních skupin, hereckých vystoupení nebo sledování divadelní hry v podání vězňů – herců. Jde o to, i když se jedinec přímo aktivně nepodílí na vytváření umění a krásy, přesto může být silně citově angažován ve svém prožívání, a tudíž nelze hovořit o pasivní stránce. (Jůzl, 2004)

4.5 Volnočasové aktivity sportovního a tělovýchovného charakteru

Z nabídky věznic mají velký úspěch kondiční cvičení v posilovnách, pingpongové stoly a hra na nich, stolní fotbal atd. na otevřeném prostranství a tam, kde to je možné, tak na hřišti, jsou v oblibě míčové hry – fotbal, kopaná, volejbal, nohejbal, košíková apod. Názory, že v posilovně si vězni „pěstují svaly“ proti dozorcům, neobstojí, vždy je třeba mít na mysli utlumení jejich přebytečné energie. (Jůzl, 2004)

I vězeňská služba se snaží naplňovat cíl tělesné výchovy, jejímž výsledkem je pohybově a tělesně kultivovaná osobnost jedince, jenž chápe pohybové aktivity jako nezbytnou součást svého životního stylu. Proto sportovní a tělovýchovné aktivity podporuje organizováním dlouhodobých i krátkodobých turnajů s oceněním vítěze. K nim patří oblíbená hra v šachy, ping-pong a řada dalších dle zájmu odsouzených, ale také vychovatele.

Tak jako u estetickovýchovných aktivit, tak i u sportovních rozlišujeme stránku aktivní (jedinec sám provozuje sportovní aktivity), tak stránku receptivní, zejména u sledování sportovních televizních pořadů. U mladistvých odsouzených se volnočasové a zájmové aktivity mimořádně podporují (Jůzl, 2004)

5 Negativní jevy ve vězení

5.1 Přehled negativní jevů

Již několikrát bylo konstatováno, že se ve věznicích vyskytují jevy, které jsou v rozporu se snahami o korekci chování a postojů odsouzených a jejich odklonu od kriminální kariéry. Proto pobyt odsouzených ve věznicích s sebou nese i některé negativní jevy a rizika, kterými jsou:

- Nebezpečí vzájemné demoralizace vězňů samotných (“druhý život” odsouzených, proces prizonizace);
- Zpřetrhání sociálních vztahů nejen neužitečných, ale hlavně sociálně užitečných (rozbití rodiny);
- Sociální stigmatizace (nálepka pobytu ve vězení) jako překážka jeho resocializace a zejména reintegrace do společnosti;
- Narušení volných vlastností vězňů: sebeovládání, samostatnost, schopnost rozhodovat se, ukázněnost, namísto toho nastupuje výchova k nesamostatnosti, heteronomní morálka;
- Gradace komplexů méněcennosti (zejména u mladistvých);
- Růst zadluženosti;
- Zkušenosti s homosexuálním stykem, nebezpečí přenosných chorob. (Sochůrek, 2007)

Ztráta základní sociální vazby na rodinu vede v důsledcích často ke hledání zázemí v homogenních kriminálních partách, což vede k fixaci na „vězeňské známosti”, které za spolupůsobení návyku na vězeňské prostředí posilují nesamostatnost, neschopnost najít a udržet si stálé zaměstnání, a to vše při časté zadluženosti za škody způsobené trestnou činností. Nepříznivě působí i délka pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody, protože právě tato skutečnost má podstatný vliv na ztrátu rodinného prostředí. (Sochůrek, 2007)

Tyto všechny okolnosti se podílejí na vzniku tzv. druhého života. Pomocí vymyšlených polopravd nebo lží se vězni snaží dosáhnout např. vymístění nepohodlného vězně z cely. Většinou jde o vězně s omezenou adaptační kapacitou na vězeňské prostředí, bez kriminální infekce a zkušenostmi z prostředí, mentální insuficiencí nebo vězně, jejichž trestná činnost je i kriminální subkulturou silně odmítána (to jsou zejména pachatelé sexuálně motivovaných

trestných činů spáchaných na dětech, ve vězeňském argotu „prcačkáři“). Různé formy stěžovatelských kampaní a osočování uplatňují ve stále vzrůstající míře i proti personálu. Tento jev je významnou součástí profesní stigmatizace povolání příslušníka a zaměstnance Vězeňské služby. (Sochůrek, 2007)

Mnohé tyto formy chování lze označit jako anomální (např. Mařádek, 1995). Jak víme z obecné psychologie, chování se od reakce liší zejména tím, že reakce je krátkodobá, obvykle intenzivní, chování je dlouhodobější a jeho intenzita kolísavá. (Sochůrek, 2007)

Anomálním chováním označujeme v penitenciární psychologii „*takové chování, které není duševní poruchou či nemocí, ale vyznačuje se výjimečností a odchylností jak od obecně uznávané lidské normy, tak i od normy běžné ve vězeňské populaci.*“ (Mařádek, 1995, s. 61) Jeho výskyt kolísá rovněž podle stupně kriminální infekce vězňů, nacházejících se v dané věznici v interakci s jejich osobnostmi.

Mařádek (1995) rozeznává několik typů anomálního chování:

- Anomální chování připomínající duševní poruchu (nemoc). Jde o chování hypochondrické, hysterické nebo výrazně depresivní s častou somatizací;
- Anomální chování při krizi z uvěznění a jiných osobních krizích. Jde o poruchy chování (zde nikoli ve smyslu poruch socializace) jako reakce na uvěznění – strach z budoucna, zmatečnost, lítostivost, neklid. Podobně je tomu při krizi pramenící z rodinné situace. Specialisté Vězeňské služby tyto stavy formou krizové intervence většinou úspěšně řeší;
- Anomální chování účelového a protestního charakteru. Jde převážně o sebevražedné aktivity s podtextem nátlaku a vydírání, různé formy sebepoškozování, odmítání stravy jako specifická forma sebepoškozování a jiné účelové reakce;
- Šikanování, násilná jednání, trestné činy;
- Selhání, které má často podporu nekázně, odmítání plnění povinností, vzdoru nebo rezignace a pasivní rezistence;
- Odchylné uspokojování potřeb, zejména sexuálních. (Mařádek, 1995)

5.2 Prizonizace a „druhý život“

V textu výše jsme několikrát zmínili, že veřejnost chápe vězeňství jako součást komplexu opatření státu při zajišťování bezpečnosti občanů. Proto je uvěznění pachatele

nazíráno především jako izolace (jejímž cílem je na kratší či delší dobu zabránit odsouzenému páchat trestnou činnost, což stanoví i zákon o výkonu trestu odnětí svobody) a částečně i jako odplata za spáchaný trestný čin. Minimální standardní pravidla pro zacházení s vězňenými osobami OSN a Evropská vězeňská pravidla (1996) stanoví některé hlavní zásady zacházení s vězňenými osobami. Uvádějí mimo jiné, že „*uvěznění z důvodu odnětí svobody je trestem již samo o sobě. Podmínky vazby a vězeňský režim proto nemají prohlubovat tento stav, s výjimkou případů, kdy je nutná segregace nebo opatření k udržení jejich disciplíny jako následek chování vězňů.*“ (EVP, čl. 64, s. 24)

Tentýž dokument stanoví „*zajištění podmínek slučitelných s lidskou důstojností a obecně uznávanými normami společností*“ (EVP, čl. 65, písmo a), s. 24) i „*snížit škodlivé vlivy uvěznění a rozdíly mezi životem ve vězení a životem na svobodě.*“ (EVP, čl. 65, písmo a), s. 24)

Výkon trestu odnětí svobody a výkon vazby mají svá specifika, která výrazným způsobem ovlivňují výchovné poslání trestu a v některých ohledech je můžeme považovat spíše za komplikaci či téměř kontraindikaci tohoto snažení. (Sochůrek, 2007)

Limitující faktory jsou především:

Charakter věznice – je dán složením vězňů, typem věznice (případně oddělení), délkou vykonávaných trestů, zřízením specializovaných oddělení atd. (Sochůrek, 2007)

Penitenciární zacházení s vězni ze strany personálu – je definováno především délkou času, po který jsou vězňové pod přímým vlivem zaměstnanců VS včetně doby, kdy pracují, strukturou a obsahem nabízených aktivit včetně speciálních metod zacházení (skupinová a individuální terapie apod.) (Sochůrek, 2007)

Nutnost zajištění vnitřní i vnější bezpečnosti věznice – z tohoto pohledu musí být věznice bezpečné (tzv. „Vnitřní bezpečnost“) a zabezpečené (vnější ostraha). Jakákoli bezpečnostní opatření s sebou přinášejí řadu nepopulárních úkonů a opatření (prohlídky cel, osobní prohlídky, pohyb vyzbrojených a uniformovaných příslušníků atd.) a tím se významně podílejí na stavu a výši napětí mezi vězni a personálem. Specifickou součástí jsou i režimová opatření (pevně stanovená doba jídel, budíček, večerka, vycházky), pohyb pod dozorem ve výkonu vazby a ve věznicích typu C, D). (Sochůrek, 2007)

Materiální a technické podmínky – architektonické řešení věznice, vybavení cel i dalších zařízení pro vězně, počet ubytovaných na cele, sociální zařízení, modernost nebo zastaralost zařízení, prostory pro aktivity (zejména tělocvičny apod.) (Sochůrek, 2007)

Zaměstnávání vězňů – nabídka vhodné práce, její patřičné ohodnocení. Mnoho vězňů např. velmi pozitivně hodnotí, že během výkonu trestu často splatí alespoň část dluhů z trestné

činnosti nebo na výživném. (Sochůrek, 2007)

Možnost sportovního, kulturního a zájmového vyžití – je limitováno, jak uvádíme výše, především prostorovými možnostmi věznic i finančními zdroji na nákup zařízení a pomůcek.

Jak říká Netík (Netík et al., 1997, s. 28) „*trest odnětí svobody ve své tradiční podobě je fakticky trestem odnětí svobodného pohybu a příležitosti k uspokojování řady i primárních, tj. Biologických potřeb*“.... Úspěšné “přežití” tradičního výkonu trestu odnětí svobody vyžaduje adaptaci na život vězeňské subkultury.

Adaptace v tom smyslu znamená přijetí subkulturních norem a pravidel, značně odlišných od obecně platných, dále osvojení si nových z hlediska “přežití” výhodnějších vzorců chování a postupné vyhasínání adaptivního chování potřebného k životu mimo vězení.

Výše uvedené neplatí všeobecně. U části vězňů, zejména odsouzených ke krátkodobým trestům odnětí svobody, negativní forma adaptace nenastane, anebo se fatálně nerozvine a člověk se po propuštění bez problémů zařazuje zpět do obecné populace. Na druhé straně je však nemalý počet těch, jejichž pobyt na svobodě je nebezpečný z hlediska recidivy kriminálního chování a nikoli zřídka i možné eskalace jeho závažnosti. Tito lidé se na svobodu dostávají zpravidla po mnoha letech strávených ve výkonu trestu a pokud recidivují, je interval mezi jednotlivými pobyty ve vězení (pobyty na svobodě) relativně krátký a se stoupajícími počty odsouzení se zkracuje. (Sochůrek, 2007)

Pro adaptaci na podmínky vězení a život v něm se vžil termín prizonizace. Prizonizace (vězení domovem) (Černíková, 2002) znamená adaptaci na podmínky života ve vězení a velmi snižuje pravděpodobnost úspěšné reintegrace jedince do normální společnosti.

Prizonizace má dvě složky:

Institucionalizace je výsledek adaptace na přísně a vysoce organizovaný život ve vězení (časový rozvrh dne, způsob nařízeného způsobu vystupování a chování vůči personálu, důraz na pořádek a vnější kázeň apod.) výsledkem bývá ztráta aktivity, život „ze dne na den”. (Černíková a Makáriusová, 1997, s. 65)

Až na výjimky této formě podlehnou všichni vězni. Typickým znakem je povrchní předstíraná poslušnost a slušnost. Oslabuje schopnost adaptace na život na svobodě a naopak upevňuje akceptace vězeňského způsobu života. „*U části odsouzených se vytváří syndrom tzv. dobrého vězně, který se vyznačuje dobrým přizpůsobováním se, chováním se podle požadavků a očekávání vězeňského personálu a zejména ovládnutím všech legálních i nelegálních technik ke zvládnutí života v ústavu.*” (Kopp a kol., 2004, s. 51)

Ideologizace je *“proces přizpůsobování se normám, hodnotám, názorům a postojům, které se vytvářejí v neformálních skupinách odsouzených, přizpůsobení se vězeňské subkultuře, která má desocializační charakter“* (Černíková a Makariusová, 1997, s. 111)

V podstatě jde o nežádoucí formu pravého konformismu. Vězeň tyto hodnoty a normy zprvu jakoby neochotně a povrchně akceptuje, později však může dojít k identifikaci a ztotožnění se s nimi. (Černíková a Sedláček, 2002)

6 Organizace vězeňské služby

Dne 1. ledna 1993 nabyl účinnosti zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky. Ta navázala na dřívějšího předchůdce Sbor nápravné výchovy. Vězeňská služba spadá do resortu ministra spravedlnosti a je přímo řízena generálním ředitelem, který má sídlo v Praze. Začátkem devadesátých let v českém vězeňství probíhala významná obměna personálu (Hála, 2006, s. 51).

Podle Nedorosta (1995, s. 51) zabezpečuje dohled nad obviněným a odsouzeným v rámci výkonu vazby a trestu odnětí svobody Vězeňská služba. Tato služba se dělí na vězeňskou stráž, justiční stráž (ozbrojený sbor) a správní službu. Je rozdělena na Generální ředitelství Vězeňské služby ČR, ústavy pro výkon vazby, ústavy pro výkon trestu odnětí svobody a účelová zařízení Vězeňské služby, do nichž spadá Institut vzdělávání a zotavovny.

6.1 Organizační jednotky Vězeňské služby České republiky

Vězeňská stráž střeží, předvádí a eskortuje osoby ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody, střeží vazební věznice, věznice a věznice pro místní výkon trestu a při této činnosti a v uvedených místech zajišťuje pořádek a kázeň. (Sochůrek, 2007)

Ministr spravedlnosti řídí Vězeňskou službu České republiky prostřednictvím generálního ředitele, kterého jmenuje a odvolává. Za činnost Vězeňské služby ČR odpovídá generální ředitel ministru spravedlnosti. Základní organizační jednotky zřizuje a ruší ministr spravedlnosti. V čele jednotlivých organizačních jednotek stojí ředitelé, které ustanovuje nebo jmenuje a odvolává generální ředitel. (Sochůrek, 2007)

Generální ředitelství

Generální ředitelství je odborný orgán pro řízení a kontrolu Vězeňské služby ČR a pro plnění úkolů v oblasti státní správy vězeňství. Svoji organizační, řídicí, kontrolní a metodickou činností vytváří předpoklady, aby jednotlivé organizační jednotky Vězeňské služby ČR mohly řádně plnit úkoly vyplývající pro Vězeňskou službu ČR ze zákonů a dalších právních předpisů. (Sochůrek, 2007)

Vazební věznice

Vazební věznice zabezpečují, aby vazba plnila zákonem stanovený účel a byla vykonávána v souladu se zákonem č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů. Generální ředitel je oprávněn určit, ve kterých vazebních věznicích lze zajišťovat též

výkon trestu odnětí svobody. (Sochůrek, 2007)

Věznice

Věznice zabezpečují, aby trest odnětí svobody plnil svůj účel a byl vykonáván v souladu se zákonem č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů. Věznice plní též další úkoly, které jim v souvislosti a výkonem trestu odnětí svobody ukládají platné právní a vnitřní předpisy. (Sochůrek, 2007)

Institut vzdělávání Vězeňské služby ČR

Institut vzdělávání je resortní vzdělávací zařízení a organizační jednotka Vězeňské služby ČR s celorepublikovou působností. V souladu s koncepcí vzdělávání a Programem celoživotního vzdělávání ve Vězeňské službě ČR v součinnosti s řediteli organizačních jednotek zabezpečuje, aby příslušníci a občanští zaměstnanci Vězeňské služby ČR byli náležitě vycvičeni a vyškoleni pro výkon služby nebo práce a zvyšovala se jejich odborná úroveň. Za tímto účelem Institut vzdělávání vytváří potřebné podmínky pro soustavné prohlubování odborné úrovně zaměstnanců, organizuje a zabezpečuje zejména základní profesní přípravu, specializační kurzy a další formy odborného vzdělávání v Programu celoživotního vzdělávání. (Sochůrek, 2007)

6.2 Úkoly Vězeňské služby

Vězeňská služba

- a) Spravuje a střeží vazební věznice a věznice a odpovídá za dodržování zákonem stanovených podmínek výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody;
- b) Střeží, předvádí a eskortuje osoby ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody;
- c) Prostřednictvím programů zacházení soustavně působí na osoby ve výkonu trestu odnětí svobody a podobně i na některé skupiny osob ve výkonu vazby s cílem vytvořit předpoklady pro jejich řádný způsob života i po propuštění;
- d) Provádí výzkum v oboru pedologie a využívá jeho výsledky a vědecké poznatky při výkonu vazby a při výkonu trestu odnětí svobody;
- e) Zajišťuje pořádek a bezpečnost v budovách soudu, státních zastupitelství a ministerstva a v jiných místech jejich činnosti a v rozsahu stanoveném tímto zákonem zajišťuje pořádek a bezpečnost při výkonu pravomoci soudů a státních zastupitelství;
- f) Vytváří podmínky pro pracovní a jinou účelnou činnost osob ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody;

- g) Provozuje hospodářskou činnost za účelem zaměstnávání osob ve výkonu trestu odnětí svobody, případně i osob ve výkonu vazby;
- h) Vede evidenci osob ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky;
- i) Plní úkoly, které pro ni vyplývají z vyhlášených mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci dal Parlament ČR souhlas a jimiž je Česká republika vázána;
- j) Zabezpečuje vzdělávání příslušníků Vězeňské služby a občanských zaměstnanců Vězeňské služby, které provádí Institut vzdělávání, a vzdělávání osob ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody, které provádí střední odborné učiliště, učiliště a odborné učiliště Vězeňské služby;
- k) Poskytuje zdravotní péči osobám ve výkonu vazby, osobám ve výkonu trestu odnětí svobody, příslušníkům a občanským zaměstnancům Vězeňské služby; v případě potřeby zabezpečuje specializovanou zdravotní péči i mimo vězeňská zdravotnická zařízení. (z.č. 555/1992 Sb. o Vězeňské službě a justiční strážní ČR, §1)

7 Praktická část

V praktické části práce bude vyhodnocen dotazník, který byl rozdán ve Věznici Rapotice. Jedná se o věznici, která se nachází v bývalém vojenském prostoru Vojenského útvaru Rosice u Brna. V tomto zařízení pracuje autor na pozici dozorce. Výzkumným souborem jsou vězni z věznice s ostrahou, kteří jsou zařazeni do nízkého stupně zabezpečení. Žádost o výzkum byla zaslána e-mailem řediteli, který ho touto cestou schválil.

7.1 Cíle práce

Hlavním cílem této práce je zmapovat specifika trávení volného času odsouzenými muži v prostředí věznice. Dílčím cílem je zjistit, jak odsouzení trávili svůj volný čas před uvězněním, zda jej ve věznici tráví aktivněji či na svobodě, případně kterým ze současných aktivit se budou věnovat po propuštění.

7.2 Výzkumné otázky

Pro výzkum byly stanoveny jednotlivé výzkumné otázky, které vycházely ze zkoumané problematiky a vedou ke splnění cílů práce.

Otázky:

- Výzkumná otázka 1: Jaké jsou nejoblíbenější volnočasové aktivity odsouzených?
- Výzkumná otázka 2: Jak jsou odsouzení spokojeni s nabídkou a zajištěním volnočasových aktivit ve věznici?
- Výzkumná otázka 3: Jaké aktivity odsouzení ve věznici postrádají?
- Výzkumná otázka 4: Jaký odsouzení vnímají přínos volnočasových aktivit?

7.3 Metodologie

Pro naši bakalářskou práci byl vybrán kvantitativně orientovaný výzkum. Za účelem dosažení námi stanovených cílů bakalářské práce byla zvolena technika sběru dat formou anonymního dotazníkového šetření. V tomto případě se jedná o soubor otázek na předem

přípraveném a předtištěném formuláři, který obsahuje určitou skupinu otázek. Mezi výhody této metody patří je vysoký počet oslovených respondentů v krátkém časovém horizontu. Mezi nevýhody této metody pak můžeme zařadit nemožnost ověřit si správnost získaných odpovědí.

Dotazníkové šetření proběhlo v období od ledna do února 2024. Dotazník byl sestaven a rozšířen mezi vězně, a to prostřednictvím vychovatele, který je má na starost. Respondenti vyplňovali předem vytištěné dotazníky a věnovali se jim ve svém volném čase. Vzhledem ke specifické cílové skupině nebyl realizován žádný předvýzkum.

Celkový počet respondentů, kteří na dotazník odpověděli, byl 50 z celkového počtu 60 oslovených, tj. návratnost dotazníků byla 83,3 %.

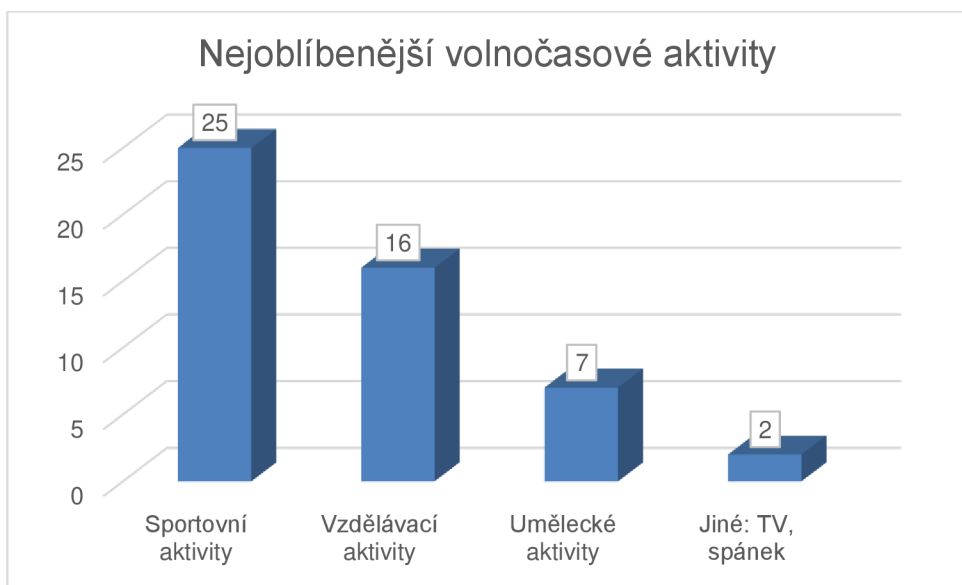
Dotazník obsahuje celkem 9 otázek. Téměř všechny otázky byly uzavřené, což znamená, že jsou to otázky s možnostmi výběru. Jedna otázka byla otevřená, a tak záleželo pouze na respondentovi, zda odpověděl či neodpověděl. V tomto dotazníkovém šetření nejsou uvedeny identifikační, což jsou otázky, které zjišťují věk či pohlaví respondenta. Všichni námi vybraní respondenti byli muži a jejich věk nehrál se výzkumu žádnou roli. Proto jsou otázky v dotazníku zaměřeny na podstatu celé námi zkoumané problematiky.

7.4 Výsledky dotazníkového šetření

V této části práce budou shrnuty odpovědi na jednotlivé otázky. Pro přehlednost byly odpovědi zpracovány buď formou grafů, jelikož v dotazníku převažovaly uzavřené otázky s možnostmi výběru. Pouze jedna otázka byla otevřená, a proto její výsledky budou zpracovány formou tabulky.

Otázka č. 1 – Jaké jsou Vaše nejoblíbenější volnočasové aktivity?

První otázka dotazníku zjišťovala, jaké volnočasové aktivity jsou mezi respondenty oblíbené. V grafu č. 1, který je uveden níže, můžeme vidět, že nejčastěji volenu volnočasovou aktivitou jsou sportovní aktivity, které vybralo 25 respondentů (50 %). Druhou nejčastější odpovědí jsou vzdělávací aktivity, které si zvolilo 16 respondentů (32,0 %). Pouze 7 respondentů (14 %) zvolilo možnost umělecké aktivity, a pouze 2 respondenti (4 %) zvolili možnost jiné, pod kterou se skrývalo například sledování TV či spánek.

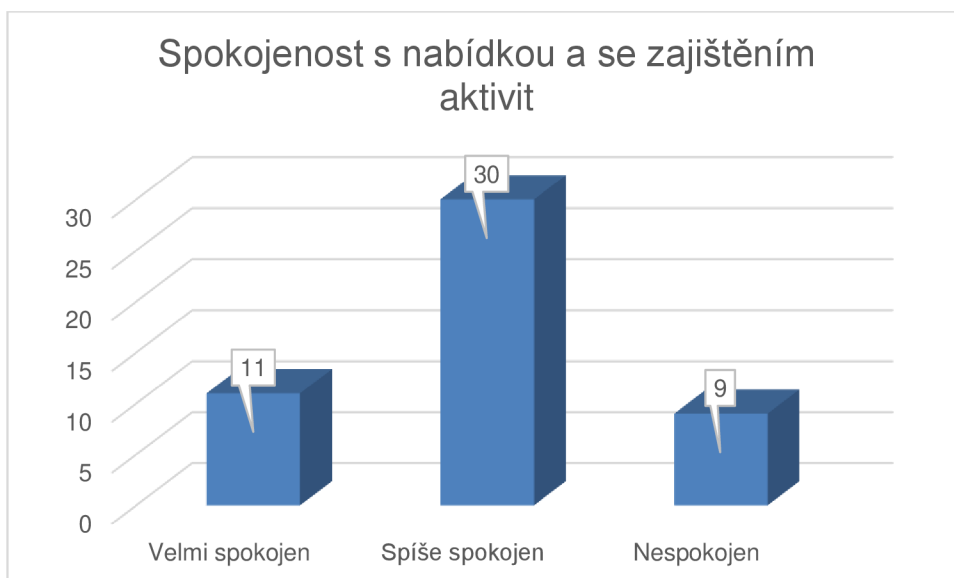

Graf č. 1 Nejoblíbenější volnočasové aktivity

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 2 – Jak jste spokojen s nabídkou a zajištěním volnočasových aktivit ve věznici?

Druhá otázka se zaměřila na to, jak jsou respondenti spokojeni s nabídkou, ale také se zajištěním volnočasových aktivit, kterým se během pobytu ve vězení mohou věnovat. Respondenti měli na výběr ze 3 možností, kdy nejčastěji respondenti zvolili možnost spíše spokojen. Tuto variantu zvolilo 30 respondentů (60,0 %). Protipóly nespokojenosti a spokojenosti měly podobný počet respondentů. Velmi spokojeno je 11 respondentů (22,0 %), nespokojeno je pak 9 respondentů (18,0 %).

Graf č. 2 Spokojenost s nabídkou a se zajištěním aktivit

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 3 – Jaké aktivity ve věznici postrádáte?

Otázka č. 3 představuje jedinou otevřenou otázku v celém dotazníkovém šetření. Úkolem této otázky bylo zjistit, jaké aktivity respondenti ve věznici postrádají. Z 50 respondentů se jich celkem 30 rozhodlo tuto otázku nevyplnit, případně napsali slovo nevím (60,0 %). Poté se již po 2 či 4 respondentech objevilo 14 různých aktivit. Jejich výčet je uveden v tabulce 1 níže.

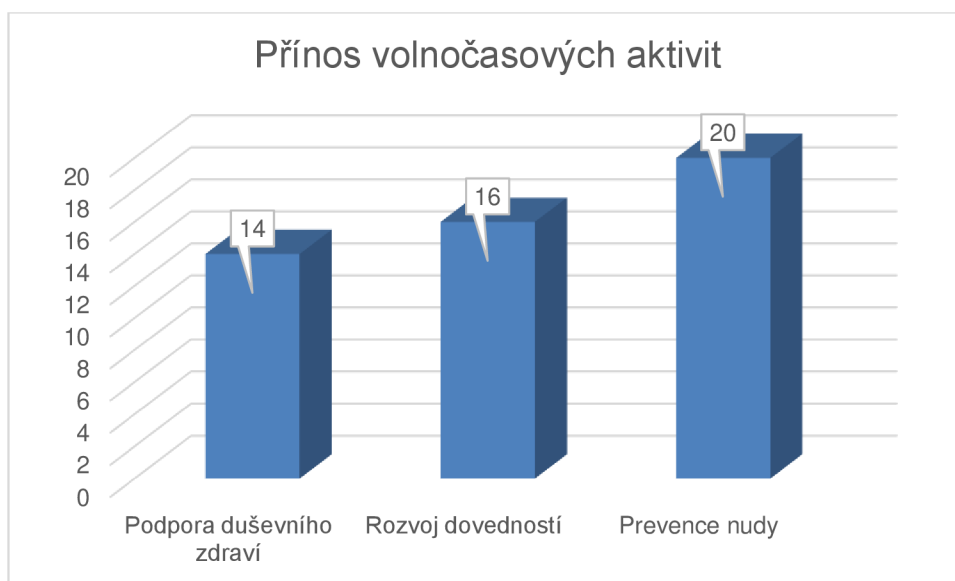
Tabulka 1 Aktivity, které vězni postrádají

AKTIVITY, KTERÉ VĚZNI POSTRÁDAJÍ	POČET
Nevím	30
Výlety	4
Posilovna	4
Více možností si něco uvařit	2
Čeština	2
Zeměpis	2
Kulturní akce	2
Více sportovních aktivit	2
Vzdělávání	2
Rodina a běžné věci, které nejsou možné	2
Rekvalifikační kurz	2
Basketbal	2
Dramatický kroužek	2
Němčina	2
Práce na PC	2

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 4 – Jaký vnímáte přínos volnočasových aktivit?

Tato otázka zjišťovala, jaký respondenti vnímají přínos volnočasových aktivit, které jsou jim ve věznici nabízeny. Na výběr měli respondenti 3 možnosti, kdy je mezi nimi ve výsledku tohoto šetření jen nepatrný rozdíl. Nejvíce odpovědí získala možnost prevence nudy, kterou zvolilo 20 respondentů (40,0 %). Pouze o 4 respondenty méně získala odpověď rozvoj dovedností, tedy 16 odpovědí (32,0 %). Sice nepatrně, ale nejméně zvolenou možností byla podpora duševního zdraví, kterou vybralo 14 respondentů (28,0 %).

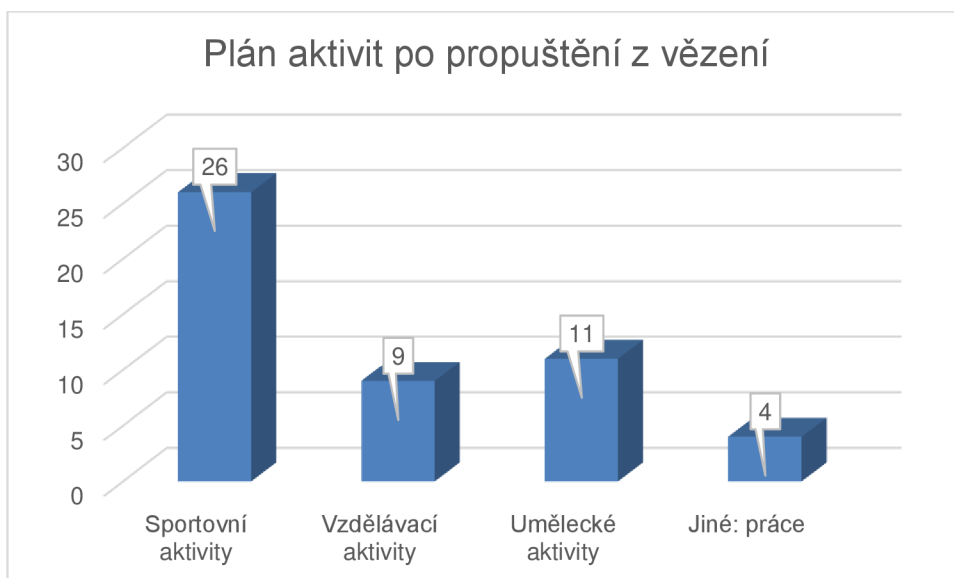

Graf č. 3 Přínos volnočasových aktivit

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 5 – Jakým aktivitám se budete věnovat i po propuštění?

Otázka č. 5 byla zaměřena na zjištění toho, čemu se respondenti chtějí věnovat po propuštění z vězení. Nejvíce respondentů, tedy 26 (52 %), zvolilo možnost sportovní aktivity, což je zároveň nejčastější odpověď u otázky č. 1, která zjišťovala, jaké mají vězni nejoblíbenější aktivity. Z výsledku tedy vyplývá, že respondenti hodlají na svůj koníček, který mají ve věznici, navazovat i po propuštění z vězení. Rozdíl proti grafu č. 1 vidíme ve vzdělávacích a uměleckých aktivitách. Ve vzdělávacích aktivitách hodlá pokračovat 9 respondentů (18 %) a v uměleckých aktivitách pak 11 respondentů (22,0 %). Četnost odpovědí v tom, čemu se věnují respondenti v současné době, kterou vidíme v grafu 1, je však obráceně, než vidíme zde. Nově se zde objevila i varianta jiné, kdy celkem 4 respondenti (8 %) uvedli, že po propuštění se hodlají věnovat práci. Pravděpodobně se jedná o navázání na zkušenosti z práce, kterou vykonávají v této věznici. Tato problematika však nebyla předmětem zkoumání této práce.

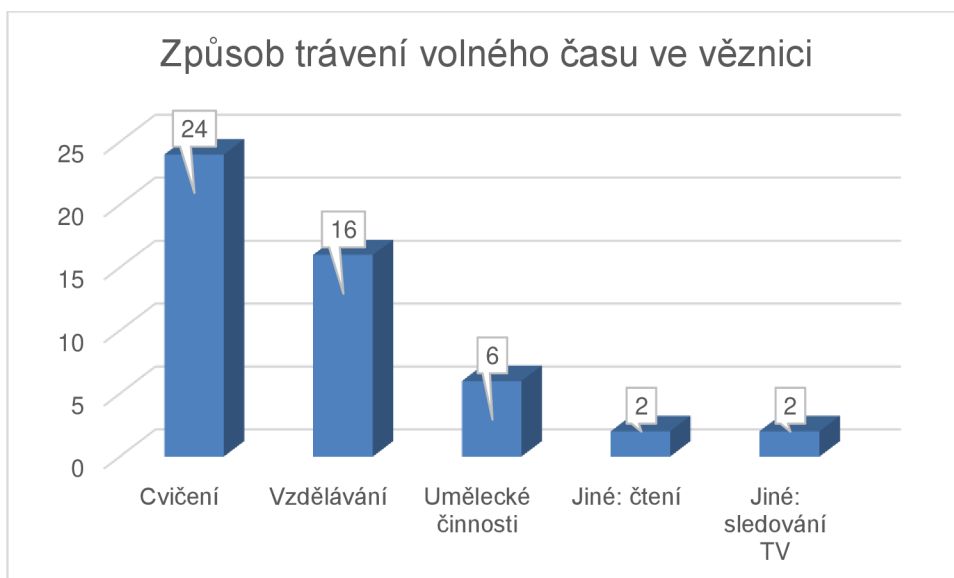

Graf č. 4 Plán aktivit po propuštění z vězení

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 6 – Jakým jiným způsobem využíváte svůj volný čas ve věznici?

Úkolem této otázky bylo zjistit, jak jinak než povinnostmi tráví respondenti svůj volný čas. Nejvíce respondentů vybralo možnost cvičení, kdy byla tato možnost zvolena 24 respondenty (48,0 %). Tato odpověď koresponduje již s předchozími grafy, ve kterých je jasně znát preference a oblíbenost cvičení a pohybových aktivit. Druhou nejčastěji zvolenou odpovědí bylo vzdělávání, které vybralo 16 respondentů (32,0 %). Umělecké činnosti pak vybralo 6 respondentů (12,0 %). Po 2 respondentech získaly odpovědi čtení a sledování TV (vždy po 4 %).

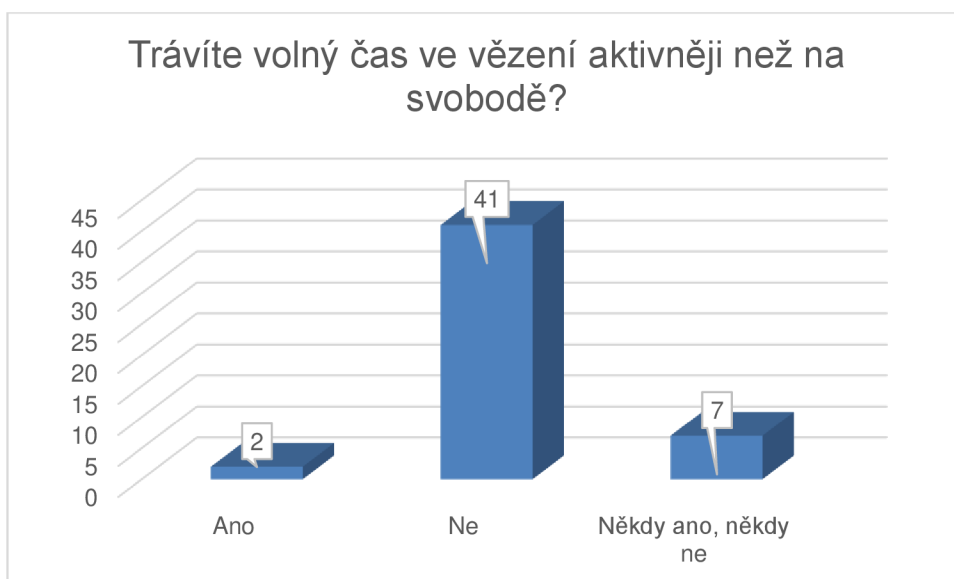

Graf č. 5 Způsob trávení volného času ve věznici

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 7 – Trávíte volný čas ve vězení aktivněji než na svobodě?

Otázka č. 7 od respondentů zjišťovala, zda čas, který tráví ve vězení, tráví aktivněji, než jak tomu bylo, když byli na svobodě. Respondenti měli na výběr ze 3 možností. Nejčastěji zvolenou odpovědí bylo ne, kterou zvolilo celkem 41 z dotázaných (82,0 %), což je velmi vysoké číslo. Druhou variantou bylo někdy ano, někdy ne, kterou vybralo 7 respondentů (14,0 %). Nejméně odpovědí se objevilo u varianty ano, kterou zvolili pouze 2 respondenti (4 %)

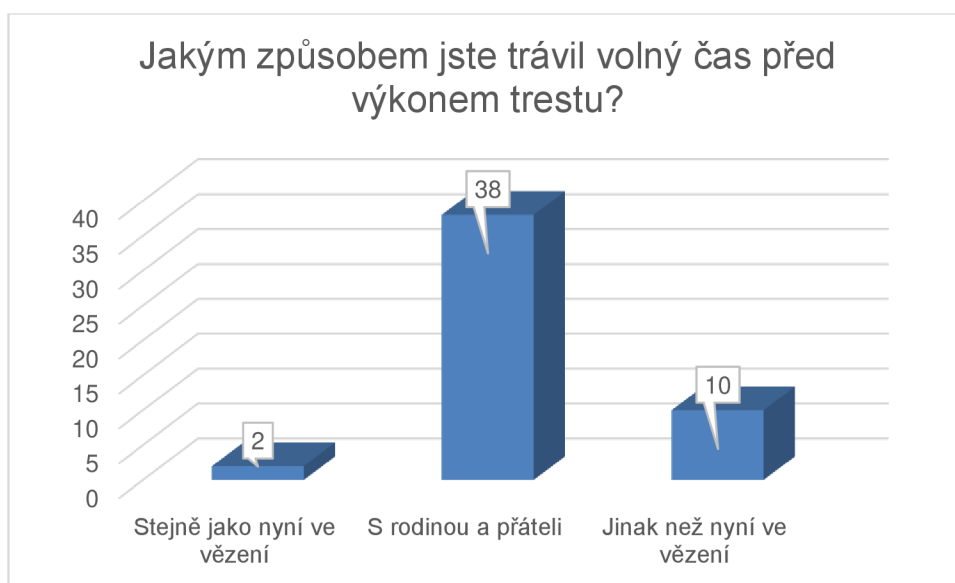

Graf č. 6 Trávení volného času ve vězení vs. na svobodě

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 8 – Jakým způsobem jste trávil volný čas před výkonem trestu?

Předposlední otázka zjišťovala, jakým způsobem respondenti trávili čas před výkonem trestu. Úkolem bylo zjistit, zda jsou pro ně volnočasové aktivity ve věznici novinkou, díky které změnili svůj životní styl, či zda byli na aktivní trávení volného času zvyklí. Nejvíce respondentů, tedy 38 (76 %) zvolilo možnost, že volný čas trávili s rodinou a přáteli. V této odpovědi se však může skrývat i varianta toho, že s těmito skupinami trávili čas aktivně. 10 respondentů (20 %) pak zvolilo možnost, že volný čas trávili jinak než nyní ve vězení. Jen 2 respondenti (4 %) odpověděli, že volný čas na svobodě trávili stejně jako nyní ve vězení.

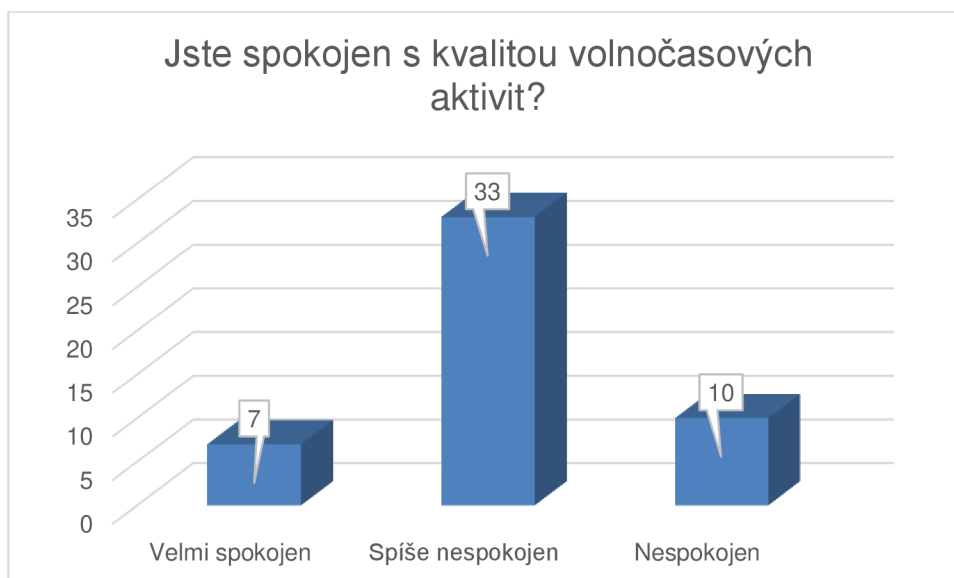

Graf č. 7 Způsob trávení volného času před výkonem trestu

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 9 – Jste spokojen s kvalitou (obsah, vedení, pomůcky) volnočasových aktivit?

Poslední uzavřená otázka dotazníku zjišťovala, zda jsou respondenti spokojeni s kvalitou volnočasových aktivit. Do této spokojenosti lze zařadit obsah aktivit, jejich vedení, pomůcky, které jsou k dispozici (např. na cvičení atd.). Zde se dle výsledků dotazníkového šetření projevila především nespokojenost respondentů s kvalitou těchto aktivit. Mírnější variantu, tedy spíše nespokojen, zvolilo celkem 33 respondentů, což tvoří 66 % dotazovaných. Variantu nespokojen pak zvolilo 10 respondentů (20 %). Spokojených je pouze 7 respondentů (14 %).

Graf č. 8 Spokojenost s kvalitou volnočasových aktivit

Zdroj: vlastní zpracování

V závěru dotazníku byla ještě položena otázka č. 10, která respondentům umožňovala napsat nějaké další myšlenky nebo poznámky ohledně tématu volnočasových aktivit ve věznici. Jednalo se o otázku otevřenou, na kterou však žádný respondent neodpověděl, a proto ji ve výčtu otázek neuvádíme.

7.5 Shrnutí výsledků

Dotazníkové šetření přineslo zajímavé zjištění. Než se však pustíme do vyhodnocení, je třeba zmínit limity, které tento výzkum má. Jednalo se o výzkum, který byl realizován pouze v jedné věznici, a to pouze na vzorku 50 respondentů. Není tedy možné tento vzorek považovat za reprezentativní a výsledky považovat za všeobecné pro všechny odsouzené ve všech typech věznic. Pro příští výzkumy by bylo zajímavé zkusit porovnat také volnočasové aktivity mužských a ženských věznic, případně porovnat mezi sebou druhy věznic a jiným typem ochrany.

Pro shrnutí výsledků je třeba připomenout námi stanovené výzkumné otázky, na které se nám podařilo získat odpovědi. Odpovědi na tyto otázky budou shrnuty níže.

- Výzkumná otázka 1: Jaké jsou nejoblíbenější volnočasové aktivity odsouzených?
- Výzkumná otázka 2: Jak jsou odsouzení spokojeni s nabídkou a zajištěním volnočasových aktivit ve věznici?

- Výzkumná otázka 3: Jaké aktivity odsouzení ve věznici postrádají?
- Výzkumná otázka 4: Jaký odsouzení vnímají přínos volnočasových aktivit?

Pokud se však zaměříme na náš výzkum, tak z výsledků dotazníkového šetření je zřejmé, že nejoblíbenější aktivitou, které se odsouzení ve věznici věnují, jsou sportovní aktivity, které zvolilo 60 % respondentů, což se shoduje s výsledky výzkumu Vajbarové (2021) i Luxové (2021), kde autorky měly ve svém výzkumu taktéž nejoblíbenější aktivitu sportovní aktivitu. Cvičení respondenti zvolili také jako nejčastější způsob trávení volného času ve věznici (48 %). Sport a aktivity s tím spojené mají námi oslovení respondenti také v plánu provozovat i po propuštění z vězení (52 %). Obecně jsou však respondenti nespokojeni jak s nabídkou, tak se zajištěním aktivit, a to nejen těch sportovních, což považuje autor za zajímavé zjištění, jelikož v bakalářské práci Vajbarové (2021) většina respondentů byla s nabídkou spokojena. Autor toto tvrzení připisuje možnostem věznice nebo náročnosti vězňů na výběr aktivit. Z výsledků je zřejmé, že některé aktivity nelze vězňům zajistit, jako je například kontakt s rodinou, ale ostatní možnosti, které se v dotazníku objevily jako odpovědi, rozhodně reálné jsou, ať už je to zajištění posilovny či výuka češtiny, zeměpisu, němčiny či práce na PC. Naopak se jedná o aktivity, které mohou respondenti uplatnit ve chvíli, kdy vězení opouští.

Dále z výsledků šetření vyplynulo, že sice většina respondentů trávila volný čas na svobodě s rodinou a přáteli, avšak ve vězení dělá tyto aktivity především z důvodu prevence nudy. Je však škoda, že pro některé z respondentů tedy není důležité aktivní trávení volného času, ale že se jedná především o snahu celý pobyt ve vězení přežít. Za pozitivní zjištění však lze považovat to, že přínos těchto aktivit vidí respondenti také jako možnost podpory duševního zdraví, právě tento cíl opakovaně ve svém textu akcentují Evropská vězeňská pravidla (1996), ale také v něm vidí možnost rozvoje dovedností, což se bude hodit po propuštění z vězení a pro případný nástup do zaměstnání, což potvrzuje slova Hály (2006), že upevnění návyku pracovat zvyšuje ve značné míře šanci na reintegraci.

Závěr

Tato bakalářská práce s názvem „Volný čas odsouzených mužů ve výkonu trestu odnětí svobody“ se věnovala problematice trávení volného času odsouzenými muži v prostředí věznice a jejím specifikům.

Práce byla rozdělena na část teoretickou a praktickou. Teoretická část se v první kapitole věnovala volnému času a jeho funkci. Druhá kapitola se zaměřila na výkon vězeňství, kdy byla představena problematika výkonu trestu a programu zacházení, byla také přiblížena příprava odsouzených na propuštění či program „3Z“. Třetí kapitola se věnovala vnitřnímu řádu, kterým se musí odsouzení ve věznici řídit. Konkrétní pozornost byla zaměřena na vycházky, návštěvy a duchovní služby. Čtvrtá teoretická kapitola tvořila základní rámeček pro výzkumné šetření, jelikož v oblasti problematiky zacházení s vězni byly představeny možnosti práce, aktivit ve volném čase či sportu či. Prostor byl v páté kapitole věnován i negativním jevům, kterým jsou vězni vystavováni. Poslední teoretickou kapitolou byla organizace vězeňské služby se zaměřením na organizační jednotky Vězeňské služby ČR a její úkoly.

Hlavní část práce tvoří část praktická. V té byl nejprve definován cíl práce, kterým bylo především zjistit specifika trávení volného času odsouzenými muži v prostředí věznice. Tento cíl byl naplněn, neboť výzkum přinesl cenné informace o preferencích a názorech odsouzených na volnočasové aktivity. Pro zjištění cílů práce byly stanoveny výzkumné otázky, na které hledalo odpověď námi zvolené dotazníkové šetření.

Dotazníkové šetření bylo realizováno ve Věznici Rapotice, ve které autor pracuje. Z výsledků dotazníkového šetření plyne, že nejoblíbenější aktivitou, které se odsouzení ve věznici věnují, jsou sportovní aktivity. Cvičení zvolili také jako nejčastější způsob trávení volného času ve věznici. Sport a aktivity s tím spojené mají také v plánu provozovat i po propuštění z vězení. To, s čím jsou však respondenti nespokojeni, je obecně nabídka a zajištění aktivit, ale také se objevila velmi výrazná nespokojenost s kvalitou volnočasových aktivit obecně, tudíž i těch sportovních. Dalším zjištěním tohoto výzkumu je, že i přesto, že většina respondentů trávila volný čas s rodinou a přáteli, tak ve vězení volí tyto aktivity především z důvodu prevence nudy, než že by toužili o aktivní trávení volného času. Za pozitivum však lze považovat to, že přínos těchto aktivit vidí také jako možnost podpory duševního zdraví, ale také v něm vidí možnost rozvoje dovedností, což se bude hodit po propuštění z vězení a pro případný nástup do zaměstnání. Je třeba, aby vězni netrávili čas pouze prací či nečinností. Aktivity, které jim zařízení nabízí, jim umožňují získat pocit, že po propuštění z vězení se budou moci zařadit znovu do běžného života a navázat tam, kde skončili.

Seznam literatury

ČERNÁ, Lada, 2012. *Vztah penologie a penitenciaristiky*. Zlín, diplomová práce (Mgr.) Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Fakulta humanitních studií.

ČERNÍKOVÁ, Vratislava a MAKARIUSOVÁ, Vlasta, 1997. *Úvod do penologie*. Praha: Sociálně právní institut.

ČERNÍKOVÁ, Vratislava a SEDLÁČEK, Vojtěch, 2002. *Základy penologie pro policisty*. Praha: Vydavatelství Policejní akademie České republiky. ISBN 80-7251-104-1.

(EVP, čl. 64, s. 24) Evropská vězeňská pravidla. Strasbourg 1991 In *České vězeňství* 3/1995

(EVP, čl. 65, písmo a), s. 24) Evropská vězeňská pravidla. Strasbourg 1991 In *České vězeňství* 3/1995

HÁLA, Jaroslav, 2006. *Úvod do teorie a praxe vězeňství 2.*, dopl. Vyd., České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií. ISBN 80-86708-30-6.

Interní dokumenty Věznice Rapotice

JŮZL, Miloslav, 2012. *Penitenciaristika a penologie*, Brno: Institut mezioborových studií Brno. ISBN 978-80-87182-24-6.

KAPLÁNEK, Michal, 2012. *Čas volnosti – čas výchovy: pedagogické úvahy o volném čase*, Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0450-3.

KOPP, P. a kol., 2004. *Penitenciárna psychológia*. Bratislava: Akadémia PZ. ISBN 80-8054-326-7.

LUXOVÁ, Michala, 2021. *Volnočasové aktivity a programy zacházení pro odsouzené ve výkonu trestu odnětí svobody*. Hradec Králové, bakalářská práce (Bc.). Univerzita Hradec Králové. Pedagogická fakulta.

MAŘÁDEK, Vladimír, 1995. Anomální chování ve vězeňském prostředí. *České vězeňství*. Roč. 1, s. 61.

NEDOROST, Libor, 1995. *Vězeňství a správa vězeňství v ČR*. Brno: Masarykova univerzita. ISBN 80-210-1114-9.

NETÍK, Karel; HÁJEK, Stanislav a NETÍKOVÁ, Daria, 1997. *Psychologie v právu: úvod do forenzní psychologie*. Praha: C.H. Beck. ISBN 8071791776.

SLEPIČKOVÁ, Irena, 2005. *Sport a volný čas: vybrané kapitoly 2.vyd.*, Praha: Karolinum.

ISBN 80-246-1039-6.

SOCHŮREK, Jan, 2007. *Kapitoly z penologie*. Liberec: Technická univerzita v Liberci. ISBN 978-80-7372-205-0.

VAJBAROVÁ, Martina, 2021. *Volnočasové aktivity v penitenciárních zařízeních*. Zlín, bakalářská práce (Bc.). Univerzita Tomáše Bati ve Zlíne. Fakulta humanitních studií.

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČR, n.d.a. *Věznice Rapotice: Oddělení pro trvale pracovní nezařaditelné*. Online. Vězeňská služba České republiky. Dostupné z: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-rapotice/sekce/oddeleni-pro-trvale-pracovne-nezaraditelne>. [cit. 2024-03-27].

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČR, n.d.b. *Věznice Rapotice: Výkon trestu a program zacházení*. Online. Vězeňská služba České republiky. Dostupné z: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-rapotice/sekce/vykon-trestu-a-program-zachazeni>. [cit. 2024-03-27].

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČR, n.d.c. *Věznice Rapotice: Příprava odsouzených na propuštění*. Online. Vězeňská služba České republiky. Dostupné z: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-rapotice/sekce/priprava-odsouzenych-na-propusteni>. [cit. 2024-03-27].

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČR, n.d.d. *Věznice Rapotice: Program „3Z“*. Online. Vězeňská služba České republiky. Dostupné z: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-rapotice/sekce/program-3z>. [cit. 2024-03-27].

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČR, 2024. *Vnitřní řád pro odsouzené – věznice Rapotice*. Online. Vězeňská služba České republiky: Věznice Rapotice. Lesní Jakubov. Dostupné z: <https://www.vscr.cz/media/organizacni-jednotky/rapotice/ostatni/vr-rapotice-2024.pdf>. [cit. 2024-03-27].

Zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech)

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské a justiční strážci České republiky.

Seznam zkratk

SpO	Specializované oddělení
PZ	Programy zacházení
VSČR	Vězeňská služba České republiky

Přílohy

Příloha 1 Dotazník

Vážení účastníci,

děkuji vám, že jste si našli čas na vyplnění tohoto dotazníku. Jsem studentem bakalářského programu a provádím výzkum zaměřený na volnočasové aktivity ve vězeňském prostředí. Vaše odpovědi mi pomohou lépe porozumět vašim potřebám a preferencím ohledně volnočasových aktivit ve vězení. Vaše odpovědi budou použity pouze pro účely tohoto výzkumného projektu a nebudou sdíleny s žádnými třetími stranami.

Vaše účast je dobrovolná a všechny poskytnuté informace budou zpracovány s důvěrností. Prosím, odpovídejte co nejupřímněji a podrobně.

Děkuji za vaši spolupráci.

S úctou,
Pazourek Zbyněk

1. Jaké jsou Vaše nejoblíbenější volnočasové aktivity?
 - a) sportovní aktivity
 - b) vzdělávací aktivity
 - c) umělecké aktivity

2. Jak jste spokojen s nabídkou a zajištěním volnočasových aktivit ve věznici?
 - a) velmi spokojen
 - b) spíše spokojen
 - c) nespokojen

3. Jaké aktivity ve věznici postrádáte?
Vypište:

4. Jaký vnímáte přínos volnočasových aktivit?
 - a) podpora duševního zdraví
 - b) rozvoj dovedností
 - c) prevence nudy

5. Jakým aktivitám se budete věnovat i po propuštění?
 - a) sportovní aktivity
 - b) vzdělávací aktivity
 - c) umělecké aktivity
 - d) jiné

6. Jakým jiným způsobem využíváte svůj volný čas ve věznici?
 - a) cvičení
 - b) vzdělávání
 - c) umělecké činnosti
 - d) jiné

7. Trávíte volný čas ve vězení aktivněji než na svobodě?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) někdy ano, někdy ne

8. Jakým způsobem jste trávil volný čas před výkonem trestu?
 - a) stejně jako nyní ve vězení
 - b) s rodinou a přáteli
 - c) jinak než nyní ve vězení

9. Jste spokojen s kvalitou (obsah, vedení, pomůcky) volnočasových aktivit?
 - a) velmi spokojen
 - b) spíše spokojen
 - c) nespokojen

10. Máte další myšlenky nebo poznámky ohledně tématu volnočasových aktivit ve věznici, které byste chtěli sdílet? Pokud ano, prosím, napište je níže.